

Naam: Martin Lanting
Leeftijd: 65 jaar

Toen in juni 2011 stukjes eten in zijn slokdarm bleven steken, had noorderling Martin Lanting geen idee wat hem boven het hoofd hing. Hij had zich nog nooit zo gezond gevoeld en dacht in de verste verte niet aan een tumor. Maar zijn vrouw vond het toch beter om de huisarts te raadplegen en die vertrouwde het niet. De diagnose in het Martinziekenhuis in Groningen kwam als een mokerslag. De oncoloog stuurde hem naar huis met de mededeling dat hij slokdarmkanker had met inoperabele uitzaaiingen. Hij kon geen enkele behandeling aanbieden. Zijn voorspelling was dat Martin na enige tijd met klachten terug zou keren en dan kon hij nog een laatste chemokuur krijgen. De Kerst van 2011 zou hij waarschijnlijk wel halen maar daarna had hij niet lang meer te leven.

Behouden Huys

Daar zat Martin Lanting dan op de bank. Zijn vrouw zag hem met de dag verder ineenschrompelen. Een second opinion bij het AMC maakte de zaak er niet beter op. De diagnose in het Amsterdamse ziekenhuis was dezelfde als die in Groningen. Gelukkig had hij een buurman die bekend was met Het Behouden Huys in Haren, een plek waar kankerpatiënten

Het werd toch weer Kerst voor opgegeven Martin

en hun naasten professionele begeleiding krijgen bij de verwerking van de psychische en sociale gevolgen van hun ziekte. De werkwijze van deze instelling lijkt veel op die van het Helen Dowling Instituut in Utrecht. "Geweldig, wat die mensen voor ons betekend hebben", zeggen Martin en zijn vrouw Diny als uit een mond.

In een laatste poging elders genezing te zoeken nam het echtpaar zijn toevlucht tot internet. Toevallig had hun zoon in die periode veel vrije tijd en hij had gelegenheid om alles na te lopen wat maar enigszins van belang kon zijn. De ene na de andere strohalm diende zich aan maar echt moedgevend was de speurtocht niet. Pas toen hij een verhaal tegenkwam van een vrouw met een uitgezaaide tumor die in Nederland min of meer was uitbehandeld en in Duitsland een levensverlengende behandeling had ondergaan, begon er hoop te gloren. Nader onderzoek bracht de Lantings op het spoor van de Helios kliniek in Huls, net over de grens bij Venlo (zie Uitzicht 9/2012). Die kliniek combineert reguliere therapieën met hyperthermie en complementaire behandelingen zoals injecties met enzymen, vitamine C, kurkuma en selenium.

Hyperthermie

Martin kon direct terecht. Chef-arts Sabine Helmer schudde het hoofd toen ze vernam met welke mededeling de patiënt naar huis was gestuurd. Ze vond dat Martin helemaal niet was uitbehandeld. Hij kreeg chemo's, aangevuld met hyperthermie. Daarbij wordt de tumor opgewarmd, zodat onder andere cytostatica beter zijn werk kan doen. In Nederland kwam Martin niet voor die behandeling in aanmerking, in Duits-

land wel. Alles werd ook nog eens door zijn zorgverzekeraar vergoed. In oktober 2011 kreeg hij de eerste uitslagen. Hij had nog nooit zo'n spannende dag meegemaakt. Het nieuws was haast te mooi om waar te zijn: de uitzaaiingen bleken volledig te zijn verdwenen.

De volgende stap was de verwijdering van de tumor uit de slokdarm. Dat gebeurde in november. In 2012 keerde hij drie keer terug voor een scan. Bij de tweede keer in augustus deed een stralende chef-arts Helmer een voorspelling die Martin niet genoeg kan herhalen. 'Es wird wieder Weihnachten für Sie.' Afgelopen december ging hij voor de derde keer door de scan en voor de derde keer op rij was de uitslag er eentje om in te lijsten.

Moolenburgh

Hoewel de Lantings hun hele leven redelijk gezond hebben geleefd en gegeten, heeft Martin sinds zijn genezing op dit gebied een schat aan nieuwe inzichten opgedaan. Die dankt hij aan de complementaire arts Hans Moolenburgh. Via internet stuitte hij op diens nieuwe boek 'U kunt meer dan u denkt' en dat heeft hij intussen van kافت tot kافت tot zich genomen. Hij pakt de pil van onder de tafel en zegt met een ingehouden lach: "Dit boek is echt mijn bijbel geworden." Op tafel staat een potje met waterkersextract. "Dat moet volgens Moolenburgh supergezond zijn. Ik heb het meteen aangeschaft."

Als Martin zijn verhaal bij de kerstboom heeft verteld (het interview vindt eind december plaats), glimlacht hij. Het is inderdaad weer Kerst voor hem geworden. "Er is een wonder gebeurd", vat hij samen.